

3. Članak 3. stavak 1. prvi podstavak i članak 13. stavak 1. prvi podstavak Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnjem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2015/1513 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015., treba tumačiti na način da im se ne protivi propis koji postavljanje vjetroelektrane uvjetuje poštovanjem najmanje udaljenosti između nje i objekata koji imaju stambenu funkciju, ako je taj propis nužan i razmjeran s obzirom na obvezni nacionalni opći cilj dotične države članice, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 134, 16. 4. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 28. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – IL i dr. protiv Land Nordrhein-Westfalen

(Predmet C-535/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Arhuška konvencija – Direktiva 2011/92/EU – Procjena učinaka određenih projekata na okoliš – Sudjelovanje javnosti u postupku odlučivanja – Nepravilnosti u postupku izdavanja odobrenja projekta – Pristup pravosuđu – Ograničenja predviđena nacionalnim pravom – Direktiva 2000/60/EZ – Vodna politika Europske unije – Pogoršanje stanja tijela podzemnih voda – Načini procjene – Pravo pojedinaca na donošenje mjera kako bi se sprječilo onečišćenje – Aktivna procesna legitimacija pred nacionalnim sudovima)

(2020/C 255/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: IL, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, nasljednička zajednica osobe QD, koju čine RC i SB, TA, UZ, VY, WX

Tuženik: Land Nordrhein-Westfalen

Izreka

1. Članak 11. stavak 1. točku (b) Direktive 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš treba tumačiti na način da državama članicama dopušta da predvide, ako postupovna povreda koju sadržava odluka o odobrenju projekta nije takva da mijenja njegovu sadržaj, da je zahtjev za poništenje odluke o odobrenju projekta zbog postupovne povrede dopušten samo ako se predmetnom nepravilnošću tužitelju uskraćuje njegovo pravo na sudjelovanje u postupku odlučivanja u području okoliša koje se jamči člankom 6. te direktive.

2. Članak 4. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike treba tumačiti na način da mu se protivi mogućnost da nadležno tijelo kontrolu poštovanja obveza koje predviđa, među kojima je obveza sprečavanja pogoršanja stanja kako površinskih tako i podzemnih vodnih tijela na koje utječe projekt, može izvršiti tek nakon što je projekt odobren.

Članak 6. Direktive 2011/92 treba tumačiti na način da informacije koje su dostupne javnosti tijekom postupka izdavanja odobrenja projekta moraju uključivati podatke potrebne za procjenu njegovih učinaka na vodu s obzirom na kriterije i obveze predviđene, među ostalim, u članku 4. stavku 1. Direktive 2000/60.

3. Članak 4. stavak 1. točku (b) podtočku i. Direktive 2000/60 treba tumačiti na način da treba smatrati da postoji pogoršanje kemijskog stanja tijela podzemnih voda ako je zbog projekta, s jedne strane, prekoračen barem jedan standard kvalitete ili barem jedna granična vrijednost u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2006/118 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zaštiti podzemnih voda od onečišćenja i pogoršanja stanja i, s druge strane, ako je predviđljivo povećanje koncentracije onečišćujućih tvari kada je prag utvrđen za tu onečišćujuću tvar već prekoračen. Vrijednosti izmjerene na svakoj točki praćenja moraju se uzeti u obzir pojedinačno.
4. Članak 1. prvi stavak točku (b) i drugi stavak prvu alineju kao i članak 4. stavak 1. točku (b) Direktive 2000/60, u vezi s člankom 19. UEU-a i člankom 288. UFEU-a, treba tumačiti na način da pripadnici javnosti koji su zahvaćeni projektom moraju imati mogućnost pozivati se pred nadležnim nacionalnim sudovima na povredu obveze sprečavanja pogoršanja stanja vodnih tijela i obveze njegova poboljšanja ako se ta povreda na njih izravno odnosi.

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 28. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Stuttgart – Njemačka) – Interseroh Dienstleistungs GmbH protiv SAA
Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH**

(Predmet C-654/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Pošiljke otpada – Uredba (EZ) br. 1013/2006 – Postupak prethodne pisane obavijesti i odobrenja – Opći zahtjevi o dostavi informacija – Prilog III.A – Mješavina papira, kartona i papirnatih proizvoda – Rubrika B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji – Nečistoće – Onečišćenje mješavine drugim materijalima – Oporaba na način prihvatljiv za okoliš)

(2020/C 255/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Stuttgart

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Interseroh Dienstleistungs GmbH

Tuženik: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Izreka

1. Članak 3. stavak 2. točku (a) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) 2015/2002 od 10. studenoga 2015., treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na mješavinu otpada od papira, kartona i papirnatih proizvoda, pri čemu je svaka vrsta otpada obuhvaćena nekom od prvih triju alineja rubrike B3020 Dodatka IX. Konvenciji o nadzoru prekograničnog prometa opasnog otpada i njegovu odlaganju, potpisane u Baselu 22. ožujka 1989., odobrene u ime Europske zajednice Odlukom Vijeća 93/98/EEZ od 1. veljače 1993., koja je preuzeta u Prilogu V. dijelu 1. popisu B te uredbe, a koja sadržava do 10 % nečistoća.